

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 32. Litteræ Bonifacii contra Philippum pulchrum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIV. posito capiti libro vel lapide pulvini loco,
 A. C. 1303. & ipsa nocte vix somnum capiebat ali-
 quem nisi labore fractus.

Pauperes amabat mirifice; nec so-
 lum donabat stipe, verum etiam ad men-
 sam adhibebat suam, eosque hospitio ac-
 ciendi causa domum condiderat. De-
 nique sui beneficii & patrimonii pin-
 guis reditus omnes iisdem impertiebat.
 Annos ætatis quinquaginta numerans ad
 Deum excessit dominica post Ascensum
 Domini 19 Maji anno 1303.

§. XXXII.

*Litteræ Bonifacii contra Philippum
 Pulchrum.*

Papa Bonifacius ea, quæ contra se Pa-
 risiis a duodecimo Martii usque ad
 festum S. Joannis facta erant, edoctus,
 plures litteras eodem die 15 Augusti an-
 1303 datas evulgavit. Primarum hæc
 erat summa: Ut nuper communem per
 rumorem comperimus, festo S. Joannis
 die Gallorum Regi diversa de nobis cri-
 mina sunt denunciata regio in horto Pa-
 risino præsentibus viris quam plurimis;
 & ille rogatus est, ut procuraret ge-
 neralis concilii convocationem: in quam
 consensit, nec minus in appellationem a
 cunctis sententiis, quas contra se ferre
 possent.

Differ. p. 166
Rayn. 1303.
n. 36.

possemus. Prohibuit quoque, nequis ^{Sæcul. XIV.}
 Nuncios aut litteras nostras reciperet, A. C. 1303.
 vel nobis in ulla re obediret: suumque
 in regnum admisit Stephanum Columnam
 nostrum ac Ecclesiæ inimicum.

Et postea: Quis audiit unquam nos
 esse hæreticum, aut hoc nomine no-
 tatum fuisse quempiam de familia nostra,
 immo ex tota Campania, unde origi-
 nem ducimus? Alias, cum in hunc Prin-
 cipem gratias conferremus, eramus ca-
 tholici: sed ex quo peccantem repre-
 hendimus, ut sanarem, erupit has in
 calumnias. Ante aliquod tempus Ja- ^{p. 167.}
 cobum de Normannis Notarium nostrum ^{Sup. S. 7.}
 ad eum misimus cum epistola exhibente
 singulatim ea, quæ perperam agebat.
 Tum furore inflammatus contumelias
 concepit in nos jacere. At dum conquie-
 scere nos putabat, ad verba demissio-
 nis rediens nos in litteris suis Sanctis-
 simum in Christo Patrem appellavit.
 Nunc, quia religione adstringimur, ut in
 correctionem ejus incumbamus, contra
 nos calcitrat, pro bono malum reponit,
 & nobis injurias infert atrociores prio-
 ribus.
 Ac deinde: Nonne autoritas Sum-
 morum Pontificum in contemptum ve-
 niat, si Principibus hæc aperiatur via?
 Utrumque Papa magnum aliquem cor-
 rigere volet, hæreticus dicetur, & con-
 tagiosis

Sæcul. XIV.
A.C. 1303.

tagiosis criminibus inquinatus. Nostros temporibus exemplum edamus tam perniciosum? Id Deus avertat malum! Absit, absitque procul a nobis tam improba negligentia & ignavia! Res adeo indigna radicitus est evellenda. Quid ergo? Petiturne, ut concilium generale, quale ne contra alios quidem Præsules admittere deberemus, contra nos ipsos admittamus, cum sine nobis congregari nequeat? Finit minando se Philippo ac ejus partibus in tempore ac loco futurum, quæ facienda judicaverit.

p. 168.

Diff. p. 161.
Rayn. n. 40.

Perbene videbat has litteras aliasque similes Regis menti contrarias in Francia ritu solito promulgari vel ostendi non facile posse. Igitur alias simul curavit scribi hanc in sententiam: Secundum regulas antiquitus stabilitas decretæ a Summo Pontifice citationes cujuscunque hominis, etiam Regum, præsertim si impediant, ne illæ ad se usque deferantur, fient in exedra palatii Papæ; tum affigentur partis templi principis in illo loco, ubi curia Romana residet: postea cum dies pro locorum distantia præstitutus effluerit, citatio perinde valebit, ac si personæ denunciata esset.

D. p. 162.
Rayn. n. 37.

Papa sibi persuasum habens a Gerardo Archiepiscopo Nicosiensi in Cypro Regem contra se concitatum fuisse, illum alias per litteras arguit ingrati erga Sedem

dem sacram animi & contumaciæ, quod ad ecclesiam suam redire iussus non paruerit; ideoque ab hujus administratione in rebus sacris ac terrenis ad tempus abstinere illum voluit. Rursus alias per litteras universos Doctores in Gallia præditos potestate conferendi doctrinæ laureas, & profitendi aut docendi scientiam aliquam exclusit ab his functionibus, donec Rex mandatis Ecclesiæ se submiserit, quæ interim contra hanc inhibitionem traderent, insignia facultatum declarans irrita. Has quatuor litteras dedit eodem die 15 Aug. 1303. Denique per ultimas 25 Aug. scriptas Franciæ Ecclesias cunctas cathedrales æque ac regulares, scilicet episcopatus & abbatias vacantes vel vacaturas, donec Philippus ad officium erga Sedem Sacram redierit, suo reservavit arbitrio, & omnibus, qui jus eligendi ad dignitates illas, vel in eis confirmandi haberent, ne hoc uterentur, strictissime interdixit, alioqui talem infirmans actum.

Sæcul. XIV.
A.C. 1303.

Diff. p. 163.

Rayn. n. 38.

§. XXXIII.

Guilielmus Nogaretus in Italia.

Cum Papa Bonifacius has ederet litteras, nesciebat, quid ipsi Guilielmus Nogaretus machinaretur. Hic enim illum futuro Lugduni concilio sistendum

Jo. Villani
l. 8. c. 63.

Diff. p. 175.

Histor. Eccles. Tom. XXII. M m clam